

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1T/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010064
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Philadelphym
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121010064.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica samosudcom JUDr. Petrom Philadelphym, v trestnej veci obžalovaného Z. D., stíhaného pre pokračovací zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. 03. 2021, t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný Z. D. nar. XX.XX.XXXX N. C. C., trvalým bydliskom C. C., V.. Y. Č.. XXXX/X, t. č. v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody, Banská Bystrica, ul. Komenského č. 7, väzba u neho plynie od 25.09.2020,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

dňa 22. 09. 2020 v čase okolo 20.00 hod. po návrate z pohostinského zariadenia Úsvit, pod vplyvom alkoholu, v interiéri 3-izbového bytu nachádzajúceho sa v bytovom dome na adrese C. C., V.. Y. Č.. XXXX/X, udrel zpredu päšťou do nosa družku Martinu Kubišovou, nar. 07.04.1992, trvalým bydliskom C. C., Y. Č.. XXXX/X, na čo sa jej pustila z nosa krv, čím jej spôsobil zlomeninu nosových kostí s posunom, ktorá si vyžiadala lekárske ošetrovanie s dobou liečenia 3 až 4 týždne s obmedzením obvyklého spôsobu života v trvaní 10 až 14 dní,

t e d a

blízkej osobe úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, 3 a 8 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (slovom: dva) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd výkon trestu podmienienečne odkladá a obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 3 (slovom: troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici podala na Okresný súd v Banskej Bystrici dňa 27. 01. 2021 obžalobu sp. zn. 2 Pv 319/20/6601-61 na obvineného Z. D. pre pokračovací zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v období od jesene roku 2018 do približne 20.00 hod. dňa 22. septembra 2020, s výnimkou obdobia od začiatku júla do polovice augusta 2020, kedy sa nachádzal mimo územia Slovenskej republiky v interiéri trojizbového bytu situovanom v bytovom dome na adrese C. C., V. Y. Č.. XXXX/X, najmä keď bol pod vplyvom alkoholických nápojov družku Z. E.Š. opakovane ponižoval a vyvolával hádky, ktoré boli najčastejšie odôvodnené jeho žiarlivosťou, pričom frekvencia opakovania hádok sa začala stupňovať od septembra roku 2019, kedy začal vo väčšom množstve požívať alkoholické nápoje, kedy pri týchto hádkach jej vulgárne nadával aj v prítomnosti troch maloletých detí, pričom pri niektorých z týchto hádok poškodenú aj opakovane fyzicky napádal, niekedy len úderom otvorenou dlaňou po temene hlavy alebo sotením či ťahaním vlasov bez následkov poranení, pričom k vážnejším útokom aj s poraneniami došlo prvýkrát v presne neurčený deň v priebehu jesene roku 2018, kedy jej mal presne neopísaným spôsobom spôsobiť zlomeninu nosa bez vyhľadania odborného lekárskeho ošetrovania, ďalej ju napadol aj v presne neurčený deň začiatkom roka 2020, kedy ju kopol do stehna, následkom čoho jej spôsobil modrinu veľkosti dlane z vonkajšej strany stehna na pravej nohe, s bolestivosťou niekoľkých dní bez vyhľadania odborného lekárskeho ošetrovania, tiež ju napadol v nezistenom dni v druhej polovici augusta 2020 a to spôsobom, že ako stála v kuchyni bytu, tak ju udrel do oblasti obočia svojou hlavou, so spôsobením tržnej rany nad jej ľavým obočím, so zhojením s jazvou dĺžky 2,5 až 3 cm bez následného vyhľadania odborného lekárskeho ošetrovania a dňa 22. septembra 2020 v čase okolo 20.00 hod., kedy sa vrátil z pohostinského zariadenia Úsvit pod vplyvom alkoholu, v dôsledku žiarlivosti vyvolal pred deťmi hádku, kričal po poškodenej kade chodí a vyčítal jej, že ho podvádza, bránil jej v tom, aby zobrala deti preč z bytu, pričom ona jeho uhryzla do palca ľavej ruky následne ju udrel spredu pästou do nosa, na čo sa jej pustila krv, čím jej spôsobil zlomeninu nosových kostí s posunom, ktorá vyžiadala lekárske vyšetrenie s dobou liečenia 2 až 3 týždne a obmedzením obvyklého spôsobu života v trvaní 10 až 14 dní, po ktorom správaní obvineného poškodená opustila aj s deťmi ich spoločnú domácnosť, čím spôsobil Z. E., H.. XX.XX.XXXX, R. C. C. C., Y. Č.. XXXX/X dlhodobjšie opakované fyzické ale aj psychické utrpenie.

Súd v súlade so zásadou náležitosti zistenia skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku vykonal hlavné pojednávanie na ktorom realizoval dokazovanie v rámci ktorého vypočul obžalovaného, prečítal písomný prepis obrazovo-zvukového záznamu z výsluchu svedkyne-poškodenej Z. E., svedkyne M. K., vypočul svedkov Ľ. H., Z. O., Z. B., A.. G. D., prečítal zápisnice z výsluchu svedkov Z. C., Z. F., R. T., prečítal znalecké posudky, prečítal listinné dôkazy a dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Obžalovaný Z. D. sa cítil nevinný. Vylúčil, že by v minulosti v období od leta 2013 do 22. 09. 2020 vo vzťahu k poškodenej správal spôsobom, že by ju fyzicky alebo psychicky týral. Majú normálny vzťah, ľúbia sa, ich spolužitie považuje za normálne. Pripustil, že ich vzťah je temperamentnejší, že občas sa pohádali, ale žiadneho psychického ani fyzického násillia sa voči nej nedopustil. Priznal len posledný incident dňa 22. 09. 2020, keď ju nešťastne udrel dlaňou do oblasti tváre, pritom ako sa bránil, keď ho uhryzla do palca ľavej ruky. Nemal však v úmysle jej ublížiť a spôsobiť jej zranenie, bola to len jeho spontánna reakcia, aby sa vymanil z jej zovretia. S poškodenou má dobrý vzťah, všetko si neskôr vysvetlili a odkomunikovali. Poškodenú viedla k podaniu trestného oznámenia, že jej pri tom údere zlomil nos, kde uviedla aj nepravdivé informácie, čo mu neskôr potvrdila. Vylúčil, že by ju v minulosti ponižoval, alebo fyzicky nenapádal. Pripustil, že sa občas pohádali, ale nebolo to na bežnej báze. Vyplýva to z toho, že majú rušnejšiu domácnosť, čo pramení z toho, že s nimi v domácnosti žijú aj tri maloleté deti, s čím je

spojený bežný krik. Fyzicky poškodenú nikdy v minulosti nepadol. Vylúčil, že na jeseň 2018 jej zlomil nos. Pripustil že vtedy ten nos zlomený mohla mať, ale nespôsobil jej to on. Na okolnosti, ako k tomu zraneniu prišla, si už vzhľadom na odstup času nepamätá, ale vtedy mala poškodená vypité a pravdepodobne sa niekde udrela a spadla. Vôbec nie je isté, či ten nos mala skutočne aj zlomený, lebo na ošetrení u lekára nebola. Je možné, že ho mala len udretý, ale fakt je, že vtedy krvácala. Nie je pravda ani tvrdenie, že ju začiatkom roka 2020 mal kopnúť do stehna a spôsobiť jej modriny na pravej nohe. Určite jej také zranenie nespôsobil. Poškodená je citlivejšia na dotyky, mohla sa niekde udrieť, napr. pri hre s deťmi, ale nie jeho zavinením. Rovnako poprel, že ju v polovici augusta 2020 úmyselne udrel hlavou v kuchyni do obočia. Priznal, že sa vtedy vzájomne zrazili hlavami pri chladničke v kuchyni, ale bolo to náhodné a neúmyselné buchnutie. Nespomína si, že by to zranenie vtedy bolo na poškodenej aj vidieť. Prečo dcéra Ninka poslala svojmu otcovi Michalovi Gajdošovi fotku so zraneným okom poškodenej, uviesť nevedel. Pravdepodobne mu to poslala ako informáciu, že mama má boľačku. Priznal len posledné zranenie, ktoré poškodenej spôsobil dňa 22. 09. 2020. To vzniklo tak, že sa s poškodenu v obývačke o niečo naťahovali, on ležal na posteli, ona bola pri ňom a intenzívne ho hrýzla do prsta ľavej ruky, čo dokumentuje aj fotografia nachádzajúca sa v spise, na čo on zareagoval tak, aby sa vymanil z jej zovretia a hryzu, že ju nešťastne pravou rukou otvorenou dlaňou udrel do oblasti tváre. Kde presne ju zasiahol, uviesť nevedel. Čo sa týka jeho vzťahu k alkoholu uviedol, že sa považuje za normálneho konzumenta, ktorý si raz za čas otvorí pivo, ale intenzívne a pravidelne nepije. Pracuje ako obchodný zástupca a táto jeho pracovná pozícia vylučuje dennodenné požívanie alkoholu, pretože každý deň je za volantom. Pripustil, že občas cez víkend si nejaké to pivo dá, ale nie je to na dennej báze. Pri útoku dňa 22. 09. 2020 vypité mal, ale nie extrémne. Trestné oznámenie naňho poškodená podala preto, lebo bola naňho nahnevaná za to, že ju udrel a chcela ho takto postrašiť. Keď tie emócie vyprchali, tak to celé oľutovala.

Výpoveď svedkyne - poškodenej Z. E., družky obžalovaného z prípravného konania bola na hlavnom pojednávaní za súhlasu procesných strán podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku prečítaná. Tá bola celkovo v prípravnom konaní vypočutá trikrát. Prvýkrát dňa 26. 09. 2020 (č.l. 81 -82), kde odmietla vypovedať z dôvodu jej zlého psychického stavu. Druhýkrát dňa 08. 10. 2020 (č.l. 84-99), kde tiež nevypovedala z dôvodu, že nechcela obžalovanému uškodiť a privodiť mu trestné stíhanie a vypovedala až pri svojej tretej výpovedi dňa 01. 12. 2020 (č.l. 115-124). Tu dokazovala, že s obžalovaným zdieľa spoločnú domácnosť asi 9 rokov, pričom spočiatku bývali aj s jeho otcom. Ich vzťah charakterizovala ako dobrý s občasnými hádkami, pričom obžalovaného považuje za starostlivého otca. Intenzívnejšie hádky medzi nimi začali asi v septembri roku 2019, keď zomrel otec obžalovaného, začal byť nervóznejší. Dôvodom ich hádok bolo to, že obžalovaný po smrti svojho otca začal požívať alkoholické nápoje. K incidentu, ktorý sa udial dňa 22.09.2020 uviedla, že v ten deň prišla domov, pričom obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu a pýtal sa jej kde bola, na čo nastala hádka a jeho útok, ktorého výsledkom bola zlomenina nosa, kvôli čomu následne absolvovala lekárske vyšetrenie. Doplnila však, že ona uhryzla jeho do prsta. V minulosti sa stalo aj to, že ju obžalovaný sotil, avšak ako fyzický útok na ňu by hodnotila jedine ten, ktorý sa stal 22.09.2020. Z tohto jeho správania bola nahnevaná a sklamaná, avšak vie, že deti vnímajú neprítomnosť obžalovaného v domácnosti zle a chýba im. Navyše, je na ňom finančne závislá. O tom, že má s ním ťažkosti sa nikomu nezdôverila, jeho správanie nemalo na jej osobu taký dopad, že by musela vyhľadať odbornú lekársku pomoc. Škodu si neuplatnila.

Z čítanej výpovede svedkyne M. K. (§ 263 ods. 1 Tr. poriadku, č.l. 167-177), matky poškodenej, vyplynulo, že má vedomosť o tom, že obžalovaný zlomil nos poškodenej. Obžalovaného ale považuje za dobrého človeka, starostlivého otca, kým nepije. Nebola s nimi často najmä z dôvodu, že keď si vypil, tak sa často hádali, pričom sa celá situácia zhoršila po tom, ako sa v lete 2020 vrátil z Belgicka. S poškodenu komunikovala prevažne telefonicky, keď potrebovala pomôcť, či postrážiť deti. Na jej správaní si v poslednej dobe nevšimla žiadnu výraznejšiu zmenu, od septembra 2020 začala byť nervóznejšia. Dcéra sa jej ale nezdôverovala, povedala jej akurát o tom zlomenom nose, aj to asi 2 dni po tom, ako sa to stalo. Uviedla, že nikdy nebola svedkom žiadnej vážnejšej hádky medzi poškodenu a obžalovaným, ani toho, žeby ju obmedzoval, ponížoval, či urážal. Jeho vzťah k deťom je dobrý a stará sa o ne, ako aj o domácnosť, robil nákupy, organizoval spoločné výlety. Vzťah s poškodenu, ktorý trval asi 7 rokov na ňu pôsobil príjemným dojmom, vedeli spolu komunikovať.

Svedkyňa L. H.Á., suseda obžalovaného a poškodenej v bytovom dome na Y. X N. C.B. C., dokazovala, že býva na tom istom poschodí, ako obžalovaný s poškodenu, presne v byte oproti nim. V tom byte býva zhruba od 01. 06. 2020 doteraz. Obžalovaného skoro vôbec nepozná a poškodenú len zbežne z toho, ako sa stretávali s deťmi na dvore. Poškodená Z. E. sa jej nezdôverovala so svojimi problémami a o

spolužití s obžalovaným nehovorila. Párkrát započula z ich bytu, ako sa hádajú. Bližšie sa k tomu vyjadriť nevedela, brala to tak, že každý sa občas poháda. Spomenula si, že v lete 2020 si na poškodenej všimla rozbité ľavé obočie a keď sa jej pýtala, odkiaľ to má, tak povedala, aby to neriešila. Keďže boli akurát von, ukázala na ich okno, pričom poškodená prikývla, z čoho usúdila, že jej to spôsobil obžalovaný. K udalosti zo dňa 22. 09. 2020 uviedla, že bol večer, akurát uspávala dieťa a cez dvere počula, ako sa obžalovaný s poškodenou Z. E. hádajú. O čom sa hádali nepočula. Situáciu sledovala cez pootvorené dvere a cez kukátko dverí. Videla, ako sa medzi dvermi vzájomne ňahujú a hádajú. Keďže poškodenú počula aj kričať, tak zavolala políciu. Od slušnej komunikácii to malo ďaleko. Bolo tam dosť veľa kriku, ale bližšie to popísať nevedela.

Nikdy v minulosti nebola svedkom či už verbálnych alebo fyzických útokov obžalovaného voči poškodenej okrem posledného incidentu dňa 22. 09. 2020, ani nebola svedkom, že by sa voči nej j niekedy v minulosti správal takým spôsobom, že by ju urážal, ponižoval, prípadne sa k nej akýmkoľvek iným spôsobom správal nevhodne.

Svedkyňa Z. B., dlhoročná suseda obžalovaného a poškodenej v bytovom dome nachádzajúceho sa v C. C. H. V. Y. Č. X, dokazovala, že v predmetnom dome vlastní po bratovi 2 - izbový byt, ktorý prenajíma. Bližšie sa s obžalovaným a poškodenou nepozná. Nikdy nebola priamym svedkom žiadneho fyzického útoku obžalovaného voči poškodenej, ani hádky. V jednom prípade asi rok dozadu si všimla na jej tvári, že ľavú stranu tváre mala modrú. Poškodená vtedy len sklonila hlavu a hneď vošla do bytu, teda nevie, z čoho to mala, žiadne vysvetlenie jej k tomu nedala a ona sa ani nepýtala. O spolužití obžalovaného s poškodenou má len sprostredkované informácie od svojich nájomcov (svedkyňa H.), ktorí sa na nich sťažovali, že fajčia na chodbe, čím dráždili susedov, ktorým sa to nepáčilo. Nič viac k ich spolužitíu uviesť nevedela. Ku konzumácii alkoholu obžalovaným uviedla, že v ich rodine bolo tradíciou požívať alkohol, obžalovaného často videla pod vplyvom alkoholu, bolo to totiž na ňom vidieť. Bol vtedy taký živší a výbušnejší.

Svedok B. C., druh svedkyne Z. B. Á., vlastníčky bytu nachádzajúceho sa v C. C. H. Y. X, dokazoval, že s obžalovaným sa pozná len zbežne, dokopy sa stretli asi desaťkrát a s poškodenou E. asi dvakrát. S ňou som sa však nikdy nerozprával. S obžalovaným mali len jeden incident, resp. výmenu názorov, keď mu vytýkal, že fajčia s partnerkou na chodbe, čo vadilo ich nájomníkom, ktorí sa na to sťažovali. Nikdy nebol priamym svedkom nevhodného správania obžalovaného vo vzťahu k poškodenej a v tomto smere má len sprostredkované informácie od susedov (svedkyňa G. D.) a svojich nájomcov (hokejistov), ktorí mu to hlásili. Má sprostredkované informácie, že obžalovaný sa pod vplyvom alkoholu správal nevhodne vo vzťahu k poškodenej, že to bola taká živšia, hlučnejšia domácnosť. Obžalovaného hodnotil pod vplyvom alkoholu ako agresívneho človeka, ale keď bol triezvy, bol milý a slušný. O poslednom incidente z 22. 09. 2020 sa dozvedel sprostredkovane od ich nájomníčky - svedkyne H., ktorá mu to hlásila a konzultovala, či má zavolať políciu, čo jej odporučil.

Svedok Z. O., bývalý partner poškodenej Z. E. a otec ich spoločného dieťaťa mal. Ninky, vypovedal, že k spolužitíu poškodenej s obžalovaným sa neviem vyjadriť, pretože s nimi nežil v spoločnej domácnosti a má len sprostredkované informácie. O nejakých hádkach medzi nimi vie, spomínala mu ich poškodená, ale čoho sa týkali už konkretizovať nevedel. K poslednému incidentu zo dňa 22. 09. 2020 uviedol, že vtedy doviezol poškodenú so synom taxikom pred bytovku na Y.G. X, a čakal tam, kým poškodená išla hore po veci, keď sa nevracala tak odišiel, ale poškodená mu o chvíľu volala, aby som sa po ňu vrátil, pretože má rozbitý nos, následne sa po ňu vrátil. Nespomínal si, či mu poškodená povedala, ako prišla k tomu zraneniu nosa. V minulosti mu dcéra H. poslala na mobil fotografiu, kde bola poškodená odfotená s rozbitým ľavým obočím. Dnes si už nepamätá, čo mu k tomu dcéra povedala, ako k tomu zraneniu prišla. K rozporu zo svojou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 26. 09. 2020 č. I. 133, kde uviedol, že poškodená Z. E. sa mu viackrát sťažovala, že ju Z. D. bije, a na hlavnom pojednávaní túto skutočnosť nespomenul, uviedol, že je možné, že mu to takto poškodená povedala, ale on to chápal tak, že sa oni len medzi sebou hádajú.

K rozporu z výpoveďou z prípravného konania zo dňa 26. 09. 2020 č. I. 134, kde uviedol vo vzťahu k rozbitému ľavému obočiu poškodenej Z. E., že po zaslaní fotografie dcérou Ninou mu táto potom ešte volala a povedala mu, že Z. D. mamu predtým udrel čelom o jej hlavu alebo čelo a dnes si na túto skutočnosť nespomenul, uviedol, že v prípravnom konaní uvádzal pravdu, ale dnes si už na tie okolnosti nepamätá.

Na otázku obhajcu uviedol, že nikdy nebol priamym svedkom toho, že by sa obžalovaný voči poškodenej Z. E. správal nevhodne, že by ju fyzicky alebo psychicky týral alebo bil.

Svedkyňa A.. G. D., bývalá predsedníčka Spoločenstva vlastníkov bytov v bytovom dome v Banskej Bystrici, na Y. Č.. X a suseda obžalovaného a poškodenej, dokazovala, že v predmetnej bytovke bývala od septembra 2017 do júna 2019. Obžalovaného pozná ako suseda a považuje ho za kamaráta. Jeho partnerku Z. E. pozná len z videnia, stretli sa len párkrát ale bližší vzťah nemajú. Spolužitie obžalovaného s poškodenou hodnotila ako bezproblémové, nikdy ich nevidela ani nepočula sa hádať. Hádky u nich registrovala len sporadicky aj to asi len za života otca obžalovaného, ktorý bol takej temperamentnejšej povahy a vtedy ešte za jeho života (zomrel v roku 2019) volala aj dvakrát políciu. O probléme s alkoholom v domácnosti obžalovaného vie len z počutia, hovorila jej o tom kamarátka. Počula, že rodinu obžalovaného mala preto riešiť aj „sociálka“. Ona však osobnú skúsenosť s nadmerným požívaním alkoholu obžalovaným alebo poškodenou E.X. nemá.

Na hlavnom pojednávaní boli postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku prečítané aj výpovede svedkov Z. C., Z. F. B. R. T., kamarátov obžalovaného, ktorí sa k spolužitiu obžalovaného a poškodenej bližšie vyjadriť nevedeli, neboli bezprostrednými svedkami žiadneho ich vzájomného fyzického alebo verbálneho útoku alebo nevhodného správania.

Za účelom vykonania komplexného psychologického vyšetrenia svedkyne- poškodenej Z. E. bola do konania pribratá znalkyňa S.. Z. C., odbor Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, ktorá vo veci vypracovala znalecký posudok č. 31/2020. Z jeho záverov vyplynulo, že aktuálny výkon poškodenej v oblasti jej intelektových schopností je v pásme nižšieho priemeru v porovnaní s populačnou normou. Úroveň krátkodobej pamäti je podpriemerná až priemerná, koncentrácia jej pozornosti je kolísavá. Prítomná je tendencia unikať zo záťaže do fantázie. Zaujatá je viac na seba a jej interpersonálne vzťahy sa zakladajú na formálnej komunikácii, pričom sa ale snaží zaujať a upútať na seba pozornosť. Jej kontakt s realitou je dobre zachovaný, jej vnímanie je otvorené dostatočnej šírke podnetov vnímanej situácie. Vnímanie ostáva ale prevažne infantilne globálne, bez dostatočne podrobného spracovania vnímanej situácie. Je ale schopná si udalosti zapamätať na primeranej úrovni v porovnaní s populačnou normou. Neboli u nej zistené poruchy pamäti a neobjavila sa ani modifikácia pamäťového materiálu v podobe konfabulácie. Zo záverov vyplýva, že nie sú prítomné ani znaky posttraumatickej stresovej poruchy, to fázy zaplavenia traumatickými zážitkami ani následnými tendenciami ochranného vyhýbavého správania k podnetom, ktoré by mohli byť asociované s traumatickými zážitkami. Jej osobnosť bola charakterizovaná ako emocionálne labilná, impulzívna, s pohotovosťou k afektívnym výbuchom.

Za účelom vyhodnotenia závislosti obžalovaného Z. D. od omamných a psychotropných látok, liečiv alebo alkoholu bol do konania pribratý znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria Z.. Z. K., ktorý vo veci vypracoval znalecký posudok č. 70/2020. Zo záverov jeho posudku vyplynulo, že u obžalovaného bol zistený systematický abúzus, teda zneužívanie alkoholu, ktorý má črty počínajúcej závislosti, nejedná sa o alkoholizmus v zmysle choroby. Od iných psychoaktívnych látok nebola zistená žiadna závislosť. V čase skutku sa jednalo o simplexnú opilosť ľahkého stupňa, príznaky patologickej ani komplikovanej opilosti neboli zistené, ako ani príznaky ovplyvnenia inými psychoaktívnymi látkami. Vzhľadom na počínajúcu závislosť obvineného mu bola odporučená ochranná protialkoholická liečba ambulantnou formou. U obvineného vedie alkoholické opojenie k vzostupu impulzivity, čo sa podieľalo aj na jeho správaní v čase skutku, z psychiatrického hľadiska je preto odôvodnený predpoklad k stupňovaniu takého správania až do celkovej alkoholovej deprivácii osobnosti.

Za účelom posúdenia vzniku, charakteru a liečby zranení poškodenej Z. E., ktoré utrpela pri incidente dňa 22. 09. 2020 bola do konania pribratá Znalecká lekárska organizácia, s.r.o., ktorá vo veci vypracovala znalecký posudok č. 201/2020. Z ich záverov vyplynulo, že vychádzajúc z lekárskej správy ušno-nosovo-krčného urgentného príjmu, na ktorom bola poškodená Z. E. dňa 22.09.2020 vyšetrená vyplynulo, že dňa 22.09.2020 ju mal obžalovaný udrieť pästou do tváre, v čoho dôsledku došlo k zlomenine nosových kostí s posunom, ktorá jej bola napravená po lokálnom znecitlivení. Znalcom bolo konštatované, že zlomenina nosových kostí u poškodenej vznikla s najväčšou pravdepodobnosťou tak, ako to opísala pri svojej výpovedi, teda úderom obžalovaného pästou do tváre. Poškodená v čase skutku netrpela žiadnymi takými chorobami, ktoré by mohli mať vplyv na dĺžku jej liečby, ktorá mala objektívne trvať do 41 kalendárnych dní a prípadná doba práceneschopnosti 2 až 3 týždne. V dôsledku zlomeniny nosa nebola poškodená obmedzená v pohybe, nevyžadovala si pomoc inej osoby, ani pri hygiene. Na obvyklom

živote mohla byť obmedzená po dobu asi 10 až 14 dní, kým nepominula krvná podliatina, z dôvodu ktorej mohla pociťovať hanbu, alebo spoločenskú depriváciu, či ošklivosť.

Skutkový stav ďalej dokumentovali aj listinné dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 269 Tr. poriadku prečítané, z ktorých je potrebné poukázať na tie najdôležitejšie:

Z lekárskej (ambulantnej) správy Z.. L. Q., otorinolaryngológa z urgentného príjmu Fakultnej nemocnice s poliklinikou (FNsP) F.D. Roosevelta v Banskej Bystrici zo dňa 22. 09. 2020 (č.l. 9) vyplýva, že poškodenej Z. E. bolo dňa 22. 09. 2020 o 23.04 hod. poskytnuté lekárske ošetrovanie. Pred lekárom uviedla, že „dnes okolo 20 hod. ju udrel priateľ do nosa“, prišla tam v sprievode polície. Z ďalšieho výpisu v správe vyplýva, že mala opakovane traumatizovaný nos, opuchnutý, s hematómom pri koreni. Podľa zistenia skelet nosa pohyblivý, sprava mierne vpáčenie. Endonazálne stopy po krvácaní, v čase ošetrovania už bez aktívneho krvácania. Diagnóza „Fractúra nasi“, čiže zlomenina nosa. Z opatrení repozícia v LA Lidocain, predná tamponáda bilat. Fiksácia nosa stripmi. Dopručený bol ľad na nos, analgetiká proti bolesti, tamponáda.

Zo zápisnice o prehliadke tela poškodenej Z. E. zo dňa 25. 09. 2020 s pripojenou fotodokumentáciou (č.l. 317-322) vyplýva, že na tvárovej časti poškodenej, pod pravým aj ľavým okom vo vzdialenosti asi 1 cm sa nachádzajú modriny oválneho tvaru o šírke 4 cm a výške 1,5 cm. Modriny sú viditeľné aj na privretých viečkach v blízkosti vnútorných kútikov oboch očí a tieto modriny majú veľkosť 0.5 cm. Na ostatných častiach tela nie sú viditeľné žiadne zranenia.

Z fotodokumentácie tela obžalovaného Z. D.B. zo dňa 26. 09. 2020 (č.l. 325-328) vyplýva, že na palci jeho ľavej ruky sú viditeľné zaschnuté krvavé stopy.

Z písomnej správy poškodenej UNION zdravotnej poisťovne, a.s. zo dňa 02. 12. 2020 (č.l. 333) vyplýva, že poisťovňa si v súvislosti s vynaloženými liečebnými nákladmi za ošetrovanie poškodenej Z. E. dňa 22. 09. 2020 škodu v trestnom konaní neuplatňuje.

Vychádzajúce zo zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia jednotlivo, aj v ich vzájomnej súvislosti, pričom zobral do úvahy skutočnosti a dôkazy svedčiace tak v prospech ako aj v neprospech obžalovaného.

Prokurátorka podala na obžalovaného Z.. D. obžalobu pre pokračovací zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené na začiatku odôvodnenia tohto rozsudku.

Týraním sa vo všeobecnosti podľa Trestného zákona rozumie také zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, alebo blízkou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nevyžaduje sa aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Na naplnenie znakov trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby treba, aby v dôsledku páchatelovho týrania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie a to ktorýmkoľvek konaním taxatívne uvedeným v § 208 ods.1 písm. a) až e) Tr. zákona. Fyzické alebo psychické utrpenie má byť pritom také, že sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Intervenujúca prokurátorka sa týmito ustanoveniami dôsledne neriadila a nekriticky na obžalovaného Z. D. podala obžalobu pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, napriek tomu, že výsledky vyšetrovania už v prípravnom konaní takýto postup neodôvodňovali. Na tomto závere nič nezmenilo ani dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní. Prokurátorka teda porušila povinnosť zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností (§ 2 ods. 10 Tr. poriadku), čo nebolo možné postihnúť rozhodnutím súdu pri preskúmaní obžaloby jej odmietnutím a vrátením veci do prípravného konania (§ 241 ods. 1 písm. f/ Tr. poriadku), ale sankciu v tomto smere predstavuje neunesenie dôkazného bremena prokurátorom v súdnom - kontradiktórnom konaní, a to vo vzťahu ku všetkým skutkovým zisteniam, relevantným ako kvalifikačný moment z hľadiska uznania viny, čomu zodpovedá výrok súdu podľa § 285 písm. a) alebo c) Tr. poriadku, alebo skutková a kvalifikačná úprava žalovaného činu v prospech obžalovaného. Súd nemohol pri preskúmaní obžaloby postupovať ani spôsobom podľa § 241 ods. 1

písm. c) Tr. poriadku, pretože pri zachovaní totožnosti skutku bolo možné konanie obžalovaného posúdiť ako iný trestný čin - prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na 138 písm. d) Tr. zákona.

Výsledky vykonaného dokazovania nepreukázali u obžalovaného naplnenie zákonných znakov zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona. Obžalovaný Z.. D. spáchanie skutku poprel. Obhajoval sa tvrdením, že žiadneho fyzického či psychického násillia alebo týrania sa voči poškodenej Z. E. nedopustil. Podľa neho majú normálny, aj keď temperamentnejší vzťah. Ich spolužitie považuje za štandardné. Priznal len posledný incident dňa 22. 09. 2020, keď poškodenú udrel otvorenou dlaňou do oblasti tváre. Jediná priama svedkyňa - poškodená Z. E., na rozdiel od skutočností uvádzaných v trestnom oznámení, v procesnom postavení svedka, neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by obžalovaného usvedčovali z uvedeného trestného činu uvedeného prokurátorkou. Nepoprela občasnú hádky, ktoré sa zintenzívnili po smrti otca obžalovaného v septembri 2019 a ktoré pramenili z toho, že po jeho smrti začal obžalovaný vo zvýšenej miere požívať alkoholické nápoje. Potvrdila však finančnú závislosť na ňom a popísala posledný útok zo dňa 22. 09. 2020, kedy jej zlomil nos. K spolužitiu obžalovaného a poškodenej sa nevedeli vyjadriť ani svedkovia L. H., Z.. B., B.. C., G.. D., M.. K., Z. O., Z.. C., Z.. F. B. R.. T.. Všetci sa vyjadrili v tom smere, že neboli priamymi bezprostrednými svedkami toho, že by sa obžalovaný voči poškodenej Z.. E.Š. správal nevhodne, že by ju fyzicky či psychicky týral. Jediné svedkovia L. H. (suseda obžalovaného), Z. B. (suseda obžalovaného) si všimli na tvári poškodenej nejaké modriny, ale ich pôvod im poškodenou vysvetlený nebol. Svedkyňa L. H. videla na tvári poškodenej v lete 2020 rozbité ľavé obočie, avšak na jej otázku, ako k nej prišla jej poškodená uviedla, aby to neriešila. V tom čase boli von, ukázala na ich okno, pričom poškodená prikývla, z čoho usúdila, že jej to spôsobil obžalovaný. Z uvedeného vyplýva, že ani svedkyňa H. nebola priamym svedkom nevhodného správania obžalovaného voči poškodenej, skôr sa jednalo len o jej dedukciu, ktorú jej poškodená jednoznačne nepotvrdila. Rovnako aj svedkyňa Z. B. vypovedala, že si na ľavej strane tvári poškodenej všimla modrinu, ale poškodená len sklonila hlavu a hneď vošla do bytu. Nevedela uviesť, ako k nej prišla, žiadne vysvetlenie jej k tomu poškodená nedala a ona sa ani nepýtala. Obdobne uvedená svedkyňa nepotvrdila nevhodné správanie obžalovaného voči poškodenej. Svedok Z. O. (bývalý partner poškodenej Z.. E.) na hlavnom vypovedal, že nikdy nebol priamym svedkom toho, že by sa obžalovaný voči poškodenej Z.. E. správal nevhodne, že by ju fyzicky či psychicky týral alebo bil. Rozpor svojej výpovedi z prípravného konania (výpoveď z 26. 09. 2020 č.l. 133), v rámci ktorej uviedol, že sa mu poškodená Z.. E. viackrát sťažovala, že ju obžalovaný bije, pričom na hlavnom pojednávaní túto skutočnosť nepotvrdil, naopak snažil sa svoju výpoveď z prípravného konania zľahčiť, vysvetlil tak, že je možné, že mu to takto poškodená povedala, ale on to chápal v zmysle, že sa oni medzi sebou len hádajú. Z uvedeného súd vyvodil, že svedok má konkrétnejšie informácie o spolužití obžalovaného a poškodenej, ale v snahe nepríťažovať obžalovanému a poškodenej ich vedome neuvádzal, čo pravdepodobne súvisí s tým, že obžalovaný žije v spoločnej domácnosti s poškodenou (bývalou družkou svedka) a spolu vychovávajú aj jeho dcéru H.. O snahe nepríťažovať obžalovanému vypovedá aj fakt, že svedok na hlavnom pojednávaní neuviedol podrobnosti o fotografii so zraneným ľavým obočím poškodenej, ktoré zranenie jej mal spôsobiť „hlavičkou“ obžalovaný, o čom ho informovala dcéra H., ktorá mu aj poslala prostredníctvom mobilu túto fotografiu. O tejto fotografii na hlavnom pojednávaní, na rozdiel od prípravného konania (26. 09. 2020 č. I. 134), neuviedol žiadne podrobnosti, uviedol len, že si na to nepamätá. Ukazovatele potvrdzujúce psychoreaktívne momenty v prežívaní poškodenej, jej duševnej nepohody vplyvom konania jej partnera, neboli u nej zistené ani znaleckým dokazovaním znalkyne z odboru psychológia S.. Z. C.. Poškodenú Z. E. znalkyňa podrobila psychologickému vyšetreniu a konštatovala u nej neprítomnosť znakov posttraumatickej stresovej poruchy. Z tohto konštatovania vyplýva neexistencia fáz zaplavenia traumatickými zážitkami ani následnými tendenciami ochranného vyhýbavého správania k podnetom, ktoré by mohli byť asociované s traumatickými zážitkami. Jej osobnosť bola charakterizovaná ako emocionálne labilná, impulzívna s pohotovosťou k afektívnym výbuchom. Jej výpoveď znalkyňa označila v časti údajného týrania za nevierohodnú a nepresvedčivú. Znalkyňa teda u poškodenej nezistila znaky prípadnej psychotraumatizácie vplyvom „údajného“ týrania so strany obžalovaného.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že vina obžalovaného, pokiaľ ide o skutok obžalobou prokurátorky kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona, nebol vykonaným dokazovaním preukázaný. Naopak to, že súd obžalovaného neuznal vinným zo žalovaného

trestného činu neznamená, že sa žiadneho protiprávneho činu nedopustil. Pri zachovaní totožnosti konania a následku, pri úprave skutkovej vety, súd obžalovaného uznal vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že
dňa 22. 09. 2020 v čase okolo 20.00 hod. po návrate z pohostinského zariadenia Úsvit, pod vplyvom alkoholu, v interiéri 3-izbového bytu nachádzajúceho sa v bytovom dome na adrese C. C., V. Y. Č.. XXXX/X, udrel z predu päšťou do nosa družku Z. E., H.. XX.XX.XXXX, R. C. C. C., Y. Č.. XXXX/X, na čo sa jej pustila z nosa krv, čím jej spôsobil zlomeninu nosových kostí s posunom, ktorá si vyžiadala lekárske ošetrenie s dobou liečenia 3 až 4 týždne s obmedzením obvyklého spôsobu života v trvaní 10 až 14 dní.

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 156 ods. 2 písm. a) Tr. zákona sa odňatím slobody na jeden až tri roky potrestá páchatel', ak čin uvedený v odseku 1 spácha na chránenej osobe.

Podľa § 156 ods. 3 písm. a) Tr. zákona sa odňatím slobody na dva až päť rokov páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 122 ods. 7 Tr. zákona, je trestný čin spáchaný násilím, ak páchatel' použije na jeho spáchanie fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel' uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel' použil násilie proti veci iného.

Podľa § 123 ods. 1 Tr. zákona, ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrenie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Podľa § 127 ods. 4 Tr. zákona sa blízkou osobou na účely Trestného zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pocítovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 138 písm. d) Tr. zákona sa závažnejším spôsobom konania rozumie páchanie trestného činu násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona sa chránenou osobou rozumie blízka osoba.

Obžalovaný bol zo súdom uznaného skutku, okrem svojho čiastočného priznania, usvedčovaný aj výpoveďou poškodenej Z.. E., ktorá popísala okolnosti a spôsob útoku obžalovaného vo večerných hodinách dňa 22. 09. 2020 v priestoroch 3-izbového bytu na Y. Č.. X N. C. C. pod vplyvom alkoholu, tiež skutočnosti spôsobenia jej zlomeniny nosa. Jej výpoveď ohľadom spôsobeného zranenia, jeho vzniku, charakteru, intenzity a doby liečby potvrdil aj znalecký posudok Znaleckej lekárskej organizácie, s.r.o., z ktorého vyplýva, že toto jej zranenie mohlo vzniknúť spôsobom, ako to uvádzala poškodená, t.j. že ju obžalovaný dňa 22.09.2020 mal udrieť päšťou do tváre, v dôsledku čoho došlo k zlomenine nosových kostí s posunom, ktorá jej bola napravená po lokálnom znecitlivení. Znalec konštatoval, že zlomenina nosových kostí u poškodenej vznikla s najväčšou pravdepodobnosťou úderom obžalovaného päšťou do tváre. Poškodená v čase skutku netrpela žiadnymi takými chorobami, ktoré by mohli mať vplyv na dĺžku jej liečby. Táto mala objektívne trvať do 41 kalendárnych dní a prípadná doba práceneschopnosti 2 až 3 týždne. V dôsledku zlomeniny nosa nebola poškodená obmedzená v pohybe, nevyžadovala si pomoc inej osoby, ani pri hygiene. Na obvyklom spôsobe života mohla byť obmedzená po dobu asi 10 až 14 dní, kým nepominula krvná podliatina, z dôvodu ktorej mohla pocítovať hanbu, alebo spoločenskú depriváciu, či ošklivosť. Rozsah zranenia poškodenej, ktoré jej v ten večer spôsobil obžalovaný dokumentuje aj lekárska správa z jej vyšetrenia na urgentnom príjme a fotodokumentácia tohto zranenia. Z nej vidieť opuch tváre a modriny okolo očí, čo svedčí o pôsobení násillia. Nepriamo napadnutie poškodenej potvrdil aj svedok Z. O. (bývalý partner poškodenej Z.. E.), ktorý ju po napadnutí odvážal večer taxíkom z miesta trvalého bydliska a rozbitý nos si na nej všimol. Či mu poškodená hovorila, ako k tomu zraneniu prišla, si nespomenul.

Po právnej stránke súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona, pretože obžalovaný Z. D. ako trestne zodpovedný subjekt dňa 22. 09. 2020 úmyselne, za použitia násillia, udrel päšťou do nosa blízku osobu - svoju družku Z. E., čím jej spôsobil zlomeninu nosových kostí s posunom, ktoré zranenie si vyžiadalo lekárske ošetrovanie s dobou liečenia 10 až 14 dní.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ust. § 34 Tr. zák. v tom smere, aby ukladaný trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne, aby trest plnil aj výchovnú funkciu vo vzťahu k ostatným občanom a týchto odradil od páchania obdobných trestných činov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u obžalovaného na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

K osobe obžalovaného bolo zistené, že je slobodný, žije v spoločnej domácnosti s poškodenou Z. E. ako druh a družka. Majú spolu 2 deti - 7 ročného A. a 3,5 ročného Z.. Poškodená má ešte dcéru H. - 10-ročnú, ktorú má so svojim bývalým partnerom Z. O.. S poškodenou žijú v jeho 3-izbovom byte, ktorý zdedil po otcovi v bytovom dome na adrese Y. Č. X, C. C.. Pracuje ako obchodný zástupca v spoločnosti Puschapson, s.r.o. a jeho priemerný mesačný zárobok je cca 1.000,- Eur mesačne netto. Zo správy Centra pre liečbu drogových závislostí Banská Bystrica vyplýva, že obžalovaný nie je evidovaný v ambulancii CPLDZ, nie je evidovaný ani v ambulancii PAL. Od 25. 09. 2020 je obžalovaný vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica. Z miesta trvalého pobytu nebol bližšie hodnotený.

Z priestupkového registra obžalovaného (č.l. 354-355) vyplýva, že doposiaľ bol 5-krát priestupkovo postihnutý, všetko za priestupky v doprave. Z odpisu registra trestov vyplýva, že v minulosti bol dva krát súdne potrestaný, pričom naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T 31/2014 za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., pričom mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov. Nakoľko sa osvedčil, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona bolo možné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody vo výmere od 2 do 5 rokov.

U obžalovaného súd nezistil okolnosti, ktoré by ho v zmysle § 22 a nasl. Tr. zákona zbavovali trestnej zodpovednosti, resp. ktoré by vylučovali protiprávnosť jeho činu podľa § 24 a nasl. Tr. zákona. Obžalovaný z hľadiska subjektívnej stránky konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., pretože vedel a chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana života a zdravia osôb. Súd uňho vzhladol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že v minulosti viedol riadny život. Naopak, nepriťažovala mu žiadna okolnosť. Z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností nad okolnosťami prítiažujúcimi v pomere 1 : 0 mu súd podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona upravil trestnú sadzbu znížením jej hornej hranice o 1/3 na 2 roky až 4 roky, v rámci ktorej mu potom trest ukladal.

U obžalovaného súd považoval za primeraný a povahe veci zodpovedajúci trest, ktorý nie je spojený s obmedzením osobnej slobody a preto mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Zároveň mu uložil aj primerané povinnosti a obmedzenia a to zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

S poukazom na znalecké závery znalca z odvetvia psychiatria Z. K. (č.l. 225-242), ktorý u obžalovaného zistil začínajúcu závislosť od alkoholu a navrhol mu liečbu, súd podľa § 73 ods. 2 písm. d/, § 74 ods. 1 Tr. zákona uložil obžalovanému ochrannú protialkoholickú liečbu ambulantnou formou.

Pokiaľ ide o náhradu škody poškodená Z. E., ani poškodená UNION zdravotná poisťovňa, a.s. si škodu v trestnom konaní neuplatnili, preto o nej súd nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.